

Disposición derradeira primeira. *Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.*

O Goberno aprobará, ou modificará, as disposicións regulamentarias necesarias para a aplicación e desenvolvemento desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Preceptos con carácter de Lei ordinaria.*

Os títulos IV, VI agás o último inciso do parágrafo 4 do artigo 36 e VII desta lei, a disposición adicional cuarta, a disposición transitoria primeira e a derradeira primeira teñen o carácter de lei ordinaria.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor no prazo dun mes, contado desde a súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 13 de decembro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23751 LEI 46/1999, do 13 de decembro, de modificación da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas. («BOE» 298, do 14-12-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, supuxo a necesaria posta ó día da lexislación española na materia, ó substituí-la Lei do 13 de xuño de 1879, que, cos seus máis de cen anos de vida, se ben loxicamente modificada e completada por toda unha serie de normas posteriores, configurou os elementos esenciais do réxime xurídico das augas continentais en España. Neste sentido, resultaba evidente que a dita lei, aínda gozando dunha grande perfección técnica e constituíndo un modelo no seu xénero para o seu tempo, presentaba xa unha absoluta insuficiencia para abordar a regulación xurídica das nosas augas continentais, tanto pola nova configuración autonómica do Estado nacida da Constitución de 1978, como polas profundas transformacións sufridas pola sociedade española, os significativos avances tecnolóxicos, a cada día maior presión da demanda e a crecente conciencia ecolóxica e de mellora da calidade de vida.

Desta maneira, o texto de 1985 estableceu o novo réxime xurídico do dominio público hidráulico á luz do sistema constitucional de distribución de competencias entre o Estado e as comunidades autónomas, fixando así un nítido marco normativo para tódalas administracións públicas competentes, ratificado en esencia pola sentenza do Tribunal Constitucional 227/1988, do 29 de novembro. Por outra parte, a dita lei configurou a auga como un recurso unitario renovable a través do ciclo hidrolóxico, non distinguindo entre augas super-

ficiais e subterráneas, a través da dominialización destas últimas, legalizou un complexo proceso de planificación hidrolóxica e vinculou a dispoñibilidade do recurso en cantidade suficiente á esixencia da súa calidade.

Sen embargo, a aplicación práctica da Lei de augas de 1985 permitiu constatar tanto a existencia de diversos problemas prácticos na xestión da auga a nivel nacional, que deben resolverse con vistas ó futuro, como a ausencia nela de instrumentos eficaces para afrontar-las novas demandas en relación co dito recurso, tanto en cantidade, dado que o seu consumo se incrementa exponencialmente, como en calidade, tendo en conta a evidente necesidade de afondar e perfeccionar-las mecanismos de protección existentes na Lei de 1985.

Neste sentido, a experiencia da intensísima seca, padecida polo noso país nos primeiros anos da década final deste século, impón a busca de solucións alternativas, que, con independencia da mellor reasignación dos recursos dispoñibles, a través de mecanismos de planificación, permitan, dun lado, incrementar a produción de auga mediante a utilización de novas tecnoloxías, outorgando rango legal ó réxime xurídico dos procedementos de desalga ou de reutilización, doutro, potenciar a eficiencia no emprego da auga para o que é necesario a requirida flexibilización do actual réxime concesional a través da introducción do novo contrato de cesión de dereitos ó uso da auga, que permitirá optimizar socialmente os usos dun recurso tan escaso, e, por último, introducir políticas de aforro do dito recurso, ben establecendo a obriga xeral de medi-los consumos de auga mediante sistemas homologados de control ou por medio da fixación administrativa de consumos de referencia para regadíos.

Así mesmo, as maiores esixencias que impoñen, tanto a normativa europea como a propia sensibilidade da sociedade española, demandan das administracións públicas a articulación de mecanismos xurídicos idóneos que garantan o bo estado ecolóxico dos bens que integran o dominio público hidráulico, a través de instrumentos diversos, como pode ser, entre outros, o establecemento dunha regulación moito máis estricta das autorizacións de vertido, para que estas poidan constituír verdadeiramente un instrumento eficaz na loita contra a contaminación das augas continentais, ou a regulación dos caudais ecolóxicos como restricción xeral a tódolos sistemas de explotación.

Igualmente, conséntase a necesidade de facer fronte á significativa lagoa legal que a vixente lei non resolveu, como é a ausencia de regulación da obra hidráulica, como modalidade singular e específica da obra pública, co fin de equiparala a outro tipo de obras que xa gozan de regulación específica, tales como estradas, portos ou ferrocarrís, e que, xunto coas recentes innovacións legais sobre as novas formas de financiamento e execución de obras hidráulicas previstas pola Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, especialmente coa regulación do contrato de concesión de construción e explotación de obras hidráulicas, permitan o establecemento dun marco xeral regulador deste tipo de obras.

Ó propio tempo, resulta evidente a necesidade de potenciar e apoiar-las comunidades de usuarios, co fin de fomentar a participación e responsabilidade dos diferentes protagonistas na xestión da auga, e a conveniencia de aumentar tamén o carácter participativo das confederacións hidrográficas, co obxecto de adecualo seu réxime xurídico á xurisprudencia do Tribunal Constitucional. Todo iso, sen prexuízo de fomentar, ademais, a colaboración entre as distintas administracións públicas competentes, tendo en conta o seu especial protagonismo en materia de ordenación do territorio, usos do solo e construción e regulación das obras hidráulicas.

Todos estes obxectivos, necesidades e demandas afróntanse mediante o presente texto modificativo da Lei 29/1985, de forma que, sen alterar substantivamente a lexislación preexistente e mantendo o seu espírito codificador, se lles dea resposta ás súas insuficiencias, ós novos retos que esixe a xestión da auga ás portas do século XXI, en concordancia coa nosa plena integración na Unión Europea e á necesidade de outorgala máxima protección ó dito recurso natural como ben ambiental de primeira orde.

Artigo único. *Modificacións que se introducen no articulado da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas.*

Os preceptos da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, que se relacionan a seguir, quedan modificados nos termos que en cada caso se indican.

Primeiro. Introdúcese unha nova alínea e) no artigo 2:

«e) As augas procedentes da desalga de auga de mar unha vez que, fóra da planta de produción, se incorporen a calquera dos elementos sinalados nos puntos anteriores.»

Segundo. Modifícase o número 2 do artigo 5, que queda redactado do seguinte xeito:

«2. O dominio privado destes leitos non autoriza para facer neles labores nin construír obras que poidan facer varia-lo curso natural das augas ou altera-la súa calidade en prexuízo do interese público ou de terceiro, ou a destrución das cales pola forza das enchentas poida ocasionarlles danos a persoas ou cousas.»

Terceiro. Dáselle nova redacción ó artigo 10, co seguinte teor:

«10. As charcas situadas en predios de propiedade privada consideraranse como parte integrante deles sempre que se destinen ó servizo exclusivo de tales predios e sen prexuízo da aplicación da lexislación ambiental correspondente.»

Cuarto. Créase un novo número 2 no artigo 11, e o anterior número 2 pasa a se-lo número 3, coa seguinte redacción:

«2. Os organismos de conca darán traslado ás administracións competentes en materia de ordenación do territorio e urbanismo, dos datos e estudos dispoñibles sobre enchentes, co obxecto de que se teñan en conta na planificación do solo e, en particular, nas autorizacións de usos que se acorden nas zonas inundables.

3. O Goberno, por real decreto, poderá establecer-las limitacións no uso das zonas inundables que considere necesarias para garanti-la seguridade das persoas e bens. Os consellos de Goberno das comunidades autónomas poderán establecer, ademais, normas complementarias da dita regulación.»

Quinto. Créase un novo capítulo V no título I, a rúbrica do cal será: «Das augas procedentes da desalga», que estará composto polo artigo 12 bis, co seguinte contido:

«Artigo 12 bis.

1. Calquera persoa física ou xurídica poderá realiza-la actividade de desalga de auga de mar, logo das correspondentes autorizacións administrativas respecto dos vertidos que procedan, das condicións de incorporación ó dominio público

hidráulico e dos requisitos de calidade segundo os usos ós que se destine a auga.

2. O disposto neste artigo enténdese sen prexuízo das autorizacións e concesións dominiais que sexan precisas de acordo coa Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas, e as demais que procedan conforme a lexislación sectorial aplicable se á actividade de desalga se asocian outras actividades industriais reguladas, así como as derivadas dos actos de intervención e uso do solo.

Aquelas autorizacións e concesións que deban ser outorgadas por dous ou máis órganos ou organismos públicos da Administración xeral do Estado tramitaranse nun só expediente, na forma que regulamentariamente se determine.

3. A desalga de augas continentais someterase ó réxime previsto nesta lei para a explotación do dominio público hidráulico.»

Sexto. Créase o artigo 13 bis, co seguinte contido:

«Artigo 13 bis.

1. Tódalas persoas físicas ou xurídicas teñen dereito a acceder á información en materia de augas nos termos previstos na Lei 38/1995, do 12 de decembro, sobre o dereito á información en materia de ambiente, e, en particular, á información sobre vertidos e calidade das augas.

2. Os membros dos órganos de goberno e administración dos organismos de conca teñen dereito a obter toda a información dispoñible no organismo respectivo nas materias propias da competencia dos órganos de que formen parte.»

Sétimo. Modifícanse os números 1, 2 e 4 do artigo 20, que terán o seguinte contido:

«1. Os organismos de conca, coa denominación de confederacións hidrográficas, son organismos autónomos dos previstos no artigo 43.1.a) da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, adscritos para efectos administrativos ó Ministerio de Medio Ambiente.

2. Os organismos de conca disporán de autonomía para rexer e administrar por si mesmos os intereses que lles sexan confiados; para adquirir e allea-los bens e dereitos que poidan constituí-lo seu propio patrimonio; para contratar e obrigarse e para exercer ante os tribunais todo xénero de accións, sen máis limitacións que as impostas polas leis. Os seus actos e resolucións poñen fin á vía administrativa.»

«4. Os organismos de conca réxense pola Lei 6/1997, do 14 de abril, e demais disposicións de aplicación ós organismos autónomos da Administración xeral do Estado, así como por esta lei e polos regulamentos dictados para o seu desenvolvemento e execución.»

Oitavo. Introdúcese unha nova alínea f) no artigo 22, e a anterior alínea f) pasa a se-la alínea g) coa seguinte redacción:

«f) A realización, no ámbito das súas competencias, de plans, programas e accións que teñan como obxectivo unha adecuada xestión das demandas, co fin de promove-lo aforro e a eficiencia económica e ambiental dos diferentes usos da auga mediante o aproveitamento global e integrado das augas superficiais e subterráneas, de acordo, se é o caso, coas previsións da correspondente planificación sectorial.

g) A prestación de toda clase de servicios técnicos relacionados co cumprimento dos seus fins específicos e, cando lles fose solicitado, o asesoramento á Administración xeral do Estado, comunidades autónomas, corporacións locais e demais entidades públicas ou privadas, así como ós particulares.»

Noveno. O texto do artigo 23 convértese no número 1 de tal artigo, e créanse os números 2, 3 e 4, polo que o artigo 23 terá a seguinte redacción:

«Artigo 23.

1. Os organismos de conca e as comunidades autónomas poderán establecer unha mutua colaboración no exercicio das súas respectivas competencias, especialmente mediante a incorporación de aquelas á Xunta de Goberno dos ditos organismos, segundo o determinado nesta lei.

2. Os organismos de conca poderán formalizar convenios de colaboración coas comunidades autónomas, as administracións locais e as comunidades de usuarios para o exercicio das súas respectivas competencias, conforme o disposto na lexislación vixente.

3. Os expedientes que tramiten os organismos de conca no exercicio das súas competencias substantivas sobre a utilización e aproveitamento do dominio público hidráulico, someteranse a informe previo das comunidades autónomas para que manifesten, no prazo e supostos que regulamentariamente se determinen, o que coiden oportuno en materias da súa competencia. As autorizacións e concesións sometidas ó dito trámite de informe previo non estarán suxeitas a ningunha outra intervención nin autorización administrativa respecto do dereito a usarlo recurso, agás que así o estableza unha lei estatal, sen prexuízo das autorizacións ou licencias esixibles por outras administracións públicas en relación á actividade de que se trate ou en materia de intervención ou uso de solo. O mesmo trámite de informe, someteranse os plans, programas e accións a que se refire o artigo 22, alínea f).

4. As confederacións hidrográficas emitirán informe previo, no prazo e supostos que regulamentariamente se determinen, sobre os actos e plans que as comunidades autónomas teñan que aprobar no exercicio das súas competencias, entre outras, en materia ambiental, ordenación do territorio e urbanismo, espazos naturais, pesca, montes, regadíos e obras públicas de interese rexional, sempre que tales actos e plans afecten o réxime e aproveitamento das augas continentais ou os usos permitidos en terreos de dominio público hidráulico e nas súas zonas de servidume e policía, tendo en conta, para estes efectos, o previsto na planificación hidráulica e nas planificacións sectoriais aprobadas polo Goberno. O informe entenderase favorable se non se emite no prazo indicado. Igual norma será tamén de aplicación ós actos e ordenanzas que aproben as entidades locais no ámbito das súas competencias.

Non será necesario o informe previsto no parágrafo anterior no suposto de actos dictados en aplicación de instrumentos de planeamento que foran obxecto do correspondente informe previo pola Confederación Hidrográfica.»

Décimo. A alínea b) do artigo 25 queda redactado do seguinte teor:

«b) A Administración xeral do Estado contará cunha representación de catro vocais como míni-

mo, un de cada un dos ministerios de Medio Ambiente; de Agricultura, Pesca e Alimentación; de Industria e Enerxía; e de Sanidade e Consumo, e un representante da Administración tributaria do Estado, no suposto de que por convenio se lle encomende a esta a xestión e recadación na conca das exaccións previstas nesta lei.»

Décimo primeiro. Modifícase a redacción do artigo 26, que terá o seguinte contido:

«Artigo 26.

Correspóndelle á Xunta de Goberno:

a) Aproba-los plans de actuación do organismo, a proposta de orzamento e coñece-la liquidación deles.

b) Acordar, se é o caso, as operacións de crédito necesarias para finalidades concretas relativas á súa xestión, así como para financiar as actuacións incluídas nos plans de actuación, cos límites que regulamentariamente se determinen.

c) Adopta-los acordos que correspondan no exercicio das funcións establecidas no artigo 21 desta lei, así como os relativos ós actos de disposición sobre o patrimonio dos organismos de conca.

d) Prepara-los asuntos que se teñan que someter ó Consello de Auga da conca.

e) Aprobar, logo de informe do Consello da Auga da conca, as modificacións sobre a largura das zonas de servidume e de policía previstas no artigo 6 desta lei.

f) Declarar acuíferos sobreexplotados ou en risco de estalo, determina-los perímetros de protección dos acuíferos subterráneos conforme o sinalado no artigo 54 desta lei, aproba-los medidas de carácter xeral recollidas no artigo 53 e ser oída no trámite de audiencia ó organismo de conca a que se refire o artigo 56. Así mesmo, correspóndelle a adopción das medidas para a protección das augas subterráneas fronte a intrusionés de augas salinas a que se refire o artigo 91 desta lei.

g) Adopta-los decisións sobre comunidades de usuarios ás que se refiren os artigos 73.4 e 74.4.

h) Promove-los iniciativas sobre zonas húmidas ás que se refiren os números 5 e 6 do artigo 103.

i) Informar, por iniciativa do presidente, as propostas de sanción por infraccións graves ou moi graves cando os feitos de que se trate sexan dunha especial transcendencia para a boa xestión do recurso no ámbito da conca hidrográfica.

j) Aprobar, se é o caso, criterios xerais para a determinación das indemnizacións por danos e perdas ocasionados ó dominio público hidráulico, de acordo co artigo 110 desta lei.

k) Propórle ó Consello da Auga da conca a revisión do plan hidrolóxico correspondente.

l) E, en xeral, deliberar sobre aqueles asuntos que sexan sometidos á súa consideración polo seu presidente ou por calquera dos seus membros.»

Décimo segunda. Modifícase a redacción do artigo 27, que terá o seguinte contido:

«Artigo 27.

Os presidentes dos organismos de conca serán nomeados e cesados polo Consello de Ministros por proposta do ministro de Medio Ambiente. Os nomeamentos axustaranse ó establecido no artigo 18.2 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.»

Décimo terceiro. Modifícase a redacción do artigo 30, con seguinte contido:

«Artigo 30.

As xuntas de explotación teñen por finalidade coordinar, respectando os dereitos derivados das correspondentes concesións e autorizacións, a explotación das obras hidráulicas e dos recursos de auga daquel conxunto de ríos, río, tramo de río ou unidade hidroxeolóxica, os aproveitamentos dos cales estean especialmente interrelacionados. As propostas formuladas polas xuntas de explotación no ámbito das súas competencias trasladaranse, para os efectos previstos no artigo 28.1, ó presidente do organismo de conca.

A constitución das xuntas de explotación, nas que os usuarios participarán maioritariamente en relación ós seus respectivos intereses no uso da auga e ó servizo prestado á comunidade, determinarase regulamentariamente.

Promoverase a constitución de xuntas de explotación conxunta de augas superficiais e subterráneas en tódolos casos en que os aproveitamentos dunhas e outras augas estean claramente interrelacionados.»

Décimo cuarto. Engádese unha alínea e) ó artigo 34 co seguinte texto:

«e) As entidades locais, o territorio das cales coincida total ou parcialmente co da conca, estarán representadas en función da extensión ou porcentaxe do dito territorio afectado pola conca hidrográfica.»

Décimo quinto. Modifícanse os números 1 e 4 do artigo 38, do seguinte xeito:

«1. A planificación hidrolóxica terá por obxectivos xerais conseguilo bo estado ecolóxico do dominio público hidráulico e a satisfacción das demandas de auga, o equilibrio e harmonización do desenvolvemento rexional e sectorial, incrementando as disponibilidades do recurso, protexendo a súa calidade, economizando o seu emprego e racionalizando os seus usos en harmonía co ambiente e os demais recursos naturais.»

«4. Os plans hidrolóxicos elaboraranse en coordinación coas diferentes planificacións sectoriais que lles afecten, tanto respecto ós usos da auga como ós do solo, e especialmente co establecido na planificación de regadíos e outros usos agrarios.»

Décimo sexto. Modifícase o artigo 44, co seguinte contido:

«Artigo 44.

1. Terán a consideración de obras hidráulicas de interese xeral e serán de competencia da Administración xeral do Estado, no ámbito das concas a que se refire o artigo 19 desta lei:

a) As obras que sexan necesarias para a regulación e conduction do recurso hídrico, co obxecto de garanti-la dispoñibilidade a aproveitamento da auga en toda a conca.

b) As obras necesarias para o control, defensa e protección do dominio público hidráulico, sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas, especialmente as que teñan por obxecto facer fronte a fenómenos catastróficos como as inundacións, secas e outras situacións excepcionais, así como a prevención de enchentes vinculadas a obras de regulación que afecten o apro-

veitamento, protección e integridade dos bens de dominio público hidráulico.

c) As obras de corrección hidrolóxico-forestal o ámbito territorial das cales afecte a máis dunha comunidade autónoma.

d) As obras de abastecemento, potabilización e desalga a realización das cales afecte a máis dunha comunidade autónoma.

2. O resto de obras hidráulicas serán declaradas de interese xeral por lei.

3. Non obstante o sinalado no número anterior, poderán ser declaradas obras hidráulicas de interese xeral mediante real decreto:

a) As obras hidráulicas recollidas no número 1 nas que non concorran as circunstancias nel previstas, por solicitude da comunidade autónoma no territorio da cal se sitúen, cando polas súas dimensións ou custo económico teñan unha relación estratéxica na xestión integral da conca hidrográfica.

b) As obras necesarias para a execución de plans nacionais, distintos dos hidrolóxicos pero que garden relación con eles, sempre que o dito plan lle atribúa a responsabilidade das obras á Administración xeral do Estado, por solicitude da Comunidade Autónoma no territorio da cal se sitúe.

4. A declaración como obras hidráulicas de interese xeral das infraestructuras necesarias para as transferencias de recursos, a que se refire a letra c), número 1 do artigo 43 desta lei, só poderá realizarse pola norma legal que probe ou modifique o Plan Hidrolóxico Nacional.»

Décimo sétimo. Modifícase o número 4 do artigo 51 e introduce un novo número 6, cos seguintes contidos:

«4. Ó extinguirse o dereito concesional, reverterán sobre a Administración competente, gratuitamente e libres de cargas, cantas obras fosen construídas dentro do dominio público hidráulico para a explotación do aproveitamento, sen prexuízo do cumprimento das condicións estipuladas no documento concesional.»

«6. A vixencia dos contratos de cesión de dereitos de uso da auga a que se refire o artigo 61 bis será a establecida polas partes nos ditos contratos. En todo caso, a extinción do dereito ó uso privativo do cedente implicará automaticamente a caducidade do contrato de cesión.»

Décimo oitavo. Modifícase a redacción do número 1 do artigo 53 e engádese un número 4, cos seguintes contidos:

«1. O organismo de conca, cando así o esixa a dispoñibilidade do recurso, poderá fixa-lo réxime de explotación dos encoros establecidos nos ríos e dos acuíferos subterráneos, réxime ó que haberá de adaptarse a utilización coordinada dos aproveitamentos existentes. Igualmente, poderá fixa-lo réxime de explotación conxunta das augas superficiais e dos acuíferos subterráneos.»

«4. Os organismos de conca determinarán, no seu ámbito territorial, os sistemas de control efectivo dos caudais de auga utilizados e dos vertidos ó dominio público hidráulico que deban establecerse para garanti-lo respecto ós dereitos existentes, permiti-la correcta planificación e administración dos recursos, e asegura-la calidade das augas. Para tal efecto, e por instancias do organismo de conca, os titulares das concesións administrativas

de augas e todos aqueles que por calquera outro título teñan dereito ó seu uso privativo, estarán obrigados a instalar e manter os correspondentes sistemas de medición que garantan información precisa sobre os caudais de auga en efecto utilizados e, se é o caso, retornados.

Regulamentariamente establecerase a forma de cómputo dos caudais efectivamente aproveitados cando se trate de caudais sobrantos doutros aproveitamentos.

As comunidades de usuarios poderán esixir tamén o establecemento de análogos sistemas de medición ós comuneiros ou grupos de comuneiros que se integran nelas.

A obriga de instalar e manter sistemas de medición é esixible tamén a quen realice calquera tipo de vertidos no dominio público hidráulico.

Os sistemas de medición serán instalados no punto que determine o organismo de conca, logo de audiencia ós usuarios. As comunidades de usuarios poderán solicitar a instalación dun único sistema de medición de caudais para os aproveitamentos de conxuntos de usuarios interrelacionados.

As medidas previstas no presente número poderán ser adoptadas polo organismo competente da comunidade autónoma, en coordinación co organismo de conca, cando así se encomendase.»

Décimo noveno. Modifícanse os números 1 e 3 do artigo 54, cos seguintes contidos:

«1. O organismo de conca competente, oído o Consello da Auga, poderá declarar que os recursos hidráulicos subterráneos dunha zona están sobreexplotados ou en risco de estalo. Nestas zonas o organismo de conca, de oficio ou por proposta da comunidade de usuarios ou órgano que a substitúa, conforme o número 2 do artigo 79, aprobará, no prazo máximo de dous anos desde a declaración, un plan de ordenación para a recuperación do acuífero ou unidade hidroxeolóxica. Ata a aprobación do plan, o organismo de conca poderá establecer as limitacións de extracción que sexan necesarias como medida preventiva e cautelar.

O referido plan ordenará o réxime de extraccións para lograr unha explotación racional dos recursos e poderá establecer a substitución das captacións individuais preexistentes por captacións comunitarias, transformándose, se é o caso, os títulos individuais cos seus dereitos inherentes, nun colectivo que deberá axustarse ó disposto no Plan de Ordenación.»

«3. Así mesmo, co fin de protexer as augas subterráneas fronte ós riscos de contaminación, o organismo de conca poderá determinar perímetros de protección do acuífero ou unidade hidroxeolóxica nos que será necesaria autorización do organismo de conca para a realización de obras de infraestrutura, extracción de áridos ou outras actividades e instalacións que poidan afectalo.»

Vixésimo. Engádenselle os números 7 e 8 ó artigo 57, cos seguintes contidos:

«7. Os caudais ecolóxicos ou demandas ambientais non terán o carácter de uso para efectos do previsto neste artigo e seguintes, debendo considerarse como unha restricción que se lles impón con carácter xeral ós sistemas de explotación. En todo caso, aplicaráselles tamén ós caudais ambientais a regra sobre supremacía do uso para abastecemento de poboacións recollida no parágrafo final do número 3 do artigo 58. Os caudais eco-

lójicos fixaranse nos plans hidrolóxicos de conca. Para o seu establecemento, os organismos de conca realizarán estudos específicos para cada tramo de río.

8. O outorgamento dunha concesión non exime o concesionario da obtención de calquera outro tipo de autorización ou licenza que, conforme a outras leis, se lle esixa á súa actividade ou instalacións.»

Vixésimo primeiro. Modifícase o número 4 do artigo 58, que quedará redactado do seguinte xeito:

«4. Dentro de cada clase, en caso de incompatibilidade de usos, serán preferidas aquelas de maior utilidade pública ou xeral, ou aquelas que introduzan melloras técnicas que redunden nun menor consumo de auga ou no mantemento ou mellora da súa calidade.»

Vixésimo segundo. Modifícanse os números 2 e 4 do artigo 59 e créase un novo número 5, cos seguintes contidos:

«2. A auga que se conceda quedará adscrita ós usos indicados no título concesional, sen que poida ser aplicada a outros distintos, nin a terreos diferentes se se tratase de regas, coa excepción do previsto no artigo 61 bis.»

«4. Cando o destino das augas fose a rega, o titular da concesión deberá selo tamén das terras ás que a auga vaia destinada, sen prexuízo das concesións outorgadas ás comunidades de usuarios e do que se establece no artigo seguinte. A concesión para rega poderá prever a aplicación da auga a distintas superficies alternativa ou sucesivamente ou prever un perímetro máximo de superficie dentro do cal o concesionario poderá regar unhas superficies ou outras.

5. O organismo de conca poderá outorgar concesións colectivas para rega a unha pluralidade de titulares de terras que se integren mediante convenio nunha agrupación de regantes, de acordo co disposto no número 5 do artigo 73. Neste suposto, o outorgamento do novo título concesional levará implícita a caducidade das concesións para rega preexistentes das que sexan titulares os membros da agrupación de regantes nas superficies obxecto do convenio.»

Vixésimo terceiro. Modifícase o número 4 do artigo 60, coa seguinte redacción:

«4. As obras e instalacións que non revertesen sobre a Administración competente pasarán, se é o caso, á titularidade do novo concesionario.»

Vixésimo cuarto. Créase un novo artigo 61 bis, co seguinte contido:

«Artigo 61 bis.

1. Os concesionarios ou titulares dalgún dereito ó uso privativo das augas poderán cederlle con carácter temporal a outro concesionario ou titular de dereito de igual ou maior rango, segundo a orde de preferencia establecida no plan hidrolóxico da conca correspondente ou, no seu defecto, no artigo 58 desta lei, logo de autorización administrativa, a totalidade ou parte dos dereitos de uso que lles correspondan. O volume anual susceptible de cesión en ningún caso poderá supera-lo realmente utilizado polo cedente. Regulamentariamente, estableceranse as normas para o cálculo do dito volume anual, tomando como referencia o valor medio do

caudal realmente utilizado durante a serie de anos que se determinen, corrixido, se é o caso, conforme a dotación obxectivo que fixe o plan hidrolóxico de conca e o bo uso da auga, sen que en ningún caso poida cederse un caudal superior ó concedido. Os concesionarios ou titulares de dereitos de usos privativos de carácter non consuntivo no poderán ceder-los seus dereitos para usos que non teñan tal consideración.

2. Os contratos de cesión deberán ser formalizados por escrito e postos en coñecemento do organismo de conca e das comunidades de usuarios ás que pertencen o cedente e o cesionario mediante o traslado da copia do contrato, no prazo de quince días desde a súa sinatura. Entenderanse autorizados, sen que ata entón produzan efectos entre as partes, no prazo dun mes contado desde a notificación efectuada ó organismo de conca, se este non formula oposición cando se trate de cesións entre membros da mesma comunidade de usuarios, e no prazo de dous meses no resto dos casos. Cando a cesión de dereitos se refira a unha concesión para regadíos e usos agrarios, o organismo de conca dará traslado da copia do contrato á correspondente comunidade autónoma e ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, para que emitan informe previo no ámbito das súas respectivas competencias no prazo de dez días.

3. O organismo de conca poderá non autorizar a cesión de dereitos de uso da auga, mediante resolución motivada, dictada e notificada no prazo sinalado, se esta afecta negativamente o réxime de explotación dos recursos na conca, os dereitos de terceiros, os caudais ambientais, o estado ou conservación dos ecosistemas acuáticos, ou se incumpre algún dos requisitos sinalados no presente artigo, sen que iso dea lugar a dereito a indemnización ningunha por parte dos afectados. Tamén poderá exercer nese prazo un dereito de adquisición preferente do aproveitamento dos caudais que se vaian ceder, rescatando os caudais de todo uso privativo.

4. Os adquirentes dos dereitos dimanantes da cesión subrogaranse nas obrigas que lle correspondan ó cedente ante o organismo de conca respecto do uso da auga.

5. A cesión de dereitos de uso da auga poderá levar consigo unha compensación económica, que se fixará de mutuo acordo entre os contratantes e deberá explicitarse no contrato. Regulamentariamente poderá establecerse o importe máximo da dita compensación.

6. Os caudais que sexan obxecto de cesión computaranse como de uso efectivo da concesión para os efectos de evita-la posible caducidade do título concesional do cedente.

7. No caso de cesións entre usuarios de auga para rega, deberá constar no contrato a identificación expresa dos predios que o cedente renuncia a regar ou se compromete a regar con menos dotación durante a vixencia do contrato, así como a dos predios que regará o adquirente co caudal cedido.

8. Cando a realización material das cesións acordadas requira o emprego de instalacións ou infraestructuras hidráulicas das que fosen titulares terceiros, o seu uso establecerase por libre acordo entre as partes. No caso de que as instalacións ou infraestructuras hidráulicas necesarias sexan de titularidade do organismo de conca, ou ben teña este encomendada a súa explotación, os contratantes deberán solicitar, á vez que dan traslado

da copia do contrato para a súa autorización, a determinación do réxime de utilización das ditas instalacións ou infraestructuras, así como a fixación das exaccións económicas que correspondan de acordo coa lexislación vixente. Se para a realización material das cesións acordadas fose necesario construír novas instalacións ou infraestructuras hidráulicas, os contratantes deberán presentar, á vez que solicitan a autorización, o documento técnico que defina adecuadamente as ditas obras e instalacións. Cando as augas cedidas se vaian destinar ó abastecemento de poboacións, presentarase tamén informe da autoridade sanitaria sobre a idoneidade da auga para o dito uso.

A autorización do contrato de cesión non implicará por si mesma a autorización para o uso ou construción de infraestructuras a que se refire este número. A resolución do organismo de conca sobre o uso ou construción de infraestructuras a que se refire o parágrafo anterior será independente da decisión que adopte sobre a autorización ou non do contrato de cesión, e non se lle aplicarán a esta os prazos a que se refire o anterior número 2.

9. O incumprimento dos requisitos establecidos neste artigo será causa para acorda-la caducidade do dereito concesional do cedente.

10. Os organismos de conca inscribirán os contratos de cesión de dereitos de uso da auga no Rexistro de Augas ó que se refire o artigo 72, na forma que se determine regulamentariamente. Posteriormente, poderán inscribirse, ademais, no Rexistro da Propiedade, nos folios abertos ás concesións administrativas afectadas.

11. Nas situacións reguladas nos artigos 53, 54 e 56 desta lei, e naquelas outras que regulamentariamente se determinen por concorreren causas análogas, poderanse constituír centros de intercambio de dereitos de uso da auga mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de Medio Ambiente. Neste caso, os organismos de conca quedarán autorizados para realizar ofertas públicas de adquisición de dereitos de uso da auga, para posteriormente cedelos a outros usuarios mediante o prezo que o propio organismo oferte. A contabilidade e rexistro das operacións que se realicen ó abeiro deste precepto levaranse separadamente respecto do resto de actos en que poidan intervi-los organismos de conca.

As comunidades autónomas poderán instar-los organismos de conca para realizaren as adquisicións a que se refire o parágrafo anterior, para atender fins concretos de interese autonómico no ámbito das súas competencias.

As adquisicións e alleamentos do dereito ó uso da auga que se realicen conforme a este número deberán respecta-los principios de publicidade e libre concorrència e levaranse a cabo conforme o procedemento e os criterios de selección que regulamentariamente se determinen.

12. Cando razóns de interese xeral o xustificuen, o ministro de Medio Ambiente poderá autorizar expresamente, con carácter temporal e excepcional, cesións de dereitos de uso da auga que non respecten as normas sobre prelación de usos a que se refire o número 1.

13. As competencias da Administración hidráulica ás que se refire o presente artigo serán executadas nas concas intracomunitarias pola Administración hidráulica da correspondente comunidade autónoma.

14. Só se poderán usar infraestructuras que interconecten territorios de distintos plans hidro-

lóxicos de conca para transaccións reguladas neste artigo se o Plan Hidrolóxico Nacional ou as leis singulares reguladoras de cada transvasamento así o previron. Neste caso, a competencia para autorizarlo uso destas infraestructuras e o contrato de cesión corresponderalle ó Ministerio de Medio Ambiente, entendéndose desestimadas as solicitudes de cesión unha vez transcorridos os prazos previstos sen se ter notificado resolución administrativa.»

Vixésimo quinto. Engádeselle un parágrafo segundo ó artigo 69.2, co seguinte contido:

«A incoación dos expedientes sobre aproveitamentos de áridos notificaráselles ós órganos responsables do dominio público marítimo terrestre da mesma conca para que estes poidan optar polo seu uso na rexeneración do litoral que, sempre será preferente sobre calquera outro posible uso privado.»

Vixésimo sexto. Engádeselle un novo número 4 ó artigo 71, coa seguinte redacción:

«4. No caso de concesións e autorizacións en materia de regadíos ou outros usos agrarios, será preceptivo un informe da correspondente comunidade autónoma e do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación en relación coas materias propias da súa competencia e, en especial, respecto da súa posible afección ós plans de actuación existentes.»

Vixésimo sétimo. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 74, cos seguintes contidos:

«1. As comunidades de usuarios teñen o carácter de corporacións de dereito público, adscritas ó organismo de conca, que velará polo cumprimento dos seus estatutos ou ordenanzas e pola boa orde do aproveitamento. Actuarán conforme os procedementos establecidos na presente lei, nos seus regulamentos e nos seus estatutos e ordenanzas, de acordo co previsto na Lei 30/1992, do 26 de decembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. Os estatutos e ordenanzas das comunidades de usuarios incluírán a finalidade e o ámbito territorial da utilización dos bens do dominio público hidráulico, regularán a participación e representación obrigatoria, en relación ós seus respectivos intereses, dos titulares actuais e sucesivos de bens e servizos e dos participantes no uso da auga; e obrigarán a que tódolos titulares contribúan a satisfacer en equitativa proporción os gastos comúns de explotación, conservación, reparación e mellora, así como os canons e tarifas que correspondan. Os estatutos e ordenanzas das comunidades, en canto acordados pola súa xunta xeral, establecerán as previsións correspondentes ás infraccións e sancións que poidan ser impostas polo xurado de acordo co costume e o procedemento propios deles, garantindo os dereitos de audiencia e defensa dos afectados.»

Vixésimo oitavo. Engádeselle unha nova letra d) ó número 4 do artigo 76, co seguinte contido:

«d) Executar no ámbito das súas competencias as funcións que lles sexan atribuídas polas leis ou que poidan asumir en virtude dos convenios que subscriban co organismo de conca.»

Vixésimo noveno. O texto do artigo 79 convértese no número 1 de tal artigo e créanse os números 2 e 3, polo que o artigo 79 terá a seguinte redacción:

«1. Os usuarios dunha mesma unidade hidroxeolóxica ou dun mesmo acuífero estarán obrigados, por requirimento do organismo de conca, a constituír unha comunidade de usuarios, correspondéndolle ó dito organismo, por instancia de parte ou de oficio, determina-los seus límites e establece-lo sistema de utilización conxunta das augas.

2. Nos acuíferos declarados sobreexplotados ou en risco de estáreno en aplicación do número 1 do artigo 54 desta lei, será obrigatoria a constitución dunha comunidade de usuarios. Se transcorridos seis meses desde a data da declaración de sobreexplotación non se constituíse a comunidade de usuarios, o organismo de conca constituíraa de oficio, ou encomendaralle as súas funcións con carácter temporal a un órgano representativo dos intereses concorrentes.

3. Os organismos de conca poderán subscribir convenios coas comunidades de usuarios de augas subterráneas, co obxecto de establece-la colaboración destas nas funcións de control efectivo do réxime de explotación e respecto ós dereitos sobre as augas. Nestes convenios poderá preverse, entre outras cosas, a substitución das captacións de augas subterráneas preexistentes por captacións comunitarias, así como o apoio económico e técnico do organismo de conca á comunidade de usuarios para o cumprimento dos termos do convenio.»

Trixésimo. Modifícase a redacción do artigo 84, no seguinte sentido:

«Artigo 84.

Son obxectivos da protección do dominio público hidráulico:

- a) Previ-la deterioración do estado ecolóxico e a contaminación das augas para acadar un bo estado xeral.
- b) Establecer programas de control de calidade en cada conca hidrográfica.
- c) Impedi-la acumulación de compostos tóxicos ou perigosos no subsolo capaces de contaminar as augas subterráneas.
- d) Evitar calquera outra acumulación que poida ser causa de degradación do dominio público hidráulico.
- e) Recuperar-los sistemas acuáticos asociados ó dominio público hidráulico.

Regulamentariamente estableceranse os niveis de calidade correspondentes ós estados indicados na alínea a) e os prazos para acadalos.»

Trixésimo primeiro. O texto actual do artigo 87, pasa a se-lo seu número 1 e créanse os números 2 e 3, co seguinte contido:

«2. O deslindamento aprobado declara a posesión e a titularidade dominial a favor do Estado, dando lugar á fixación de fitos.

3. A resolución de aprobación do deslindamento será título suficiente para rectificarl as inscricións do Rexistro da Propiedade contradictorias con este, na forma e condicións que se determinen regulamentariamente, sempre que interviñese no expediente o titular rexistral, conforme a lexislación hipotecaria. A dita resolución será título suficiente, así mesmo, para que a Administración proceda á inmatriculación dos bens de dominio público cando o considere conveniente. En todo caso, os titulares dos dereitos inscritos afectados poderán exercer as accións que coiden pertinentes en defensa dos seus dereitos, sendo susceptible de anotación preventiva a correspondente reclamación xudicial.»

Trixésimo segundo. Modifícase a redacción do artigo 89, que terá o seguinte contido:

«Artigo 89.

Queda prohibida con carácter xeral, e sen prexuízo do disposto no artigo 92, toda actividade susceptible de provoca-la contaminación ou degradación do dominio público hidráulico e, en particular:

a) Acumular residuos sólidos, entullo ou substancias, calquera que sexa a súa natureza e o lugar en que se depositen, que constitúan ou poidan constituír un perigo de contaminación das augas ou de degradación do seu contorno.

b) Efectuar accións sobre o medio físico ou biolóxico afecto á auga, que constitúan ou poidan constituír unha degradación del.

c) O exercicio de actividades dentro dos perímetros de protección, fixados nos plans hidrolóxicos, cando puidesen constituír un perigo de contaminación ou degradación do dominio público hidráulico.»

Trixésimo terceiro. Modifícase o artigo 90, que terá a seguinte redacción:

«Artigo 90.

Os organismos de conca, nas concesións e autorizacións que outorguen, adoptarán as medidas necesarias para facer compatible o aproveitamento co respecto do ambiente e garanti-los caudais ecolóxicos ou demandas ambientais previstas na planificación hidrolóxica.

Na tramitación de concesións e autorizacións que afecten o dominio público hidráulico que puidesen implicar riscos para o ambiente, será preceptiva a presentación dun informe sobre os posibles efectos nocivos para o medio, do que se dará traslado ó órgano ambiental competente para que se pronuncie sobre as medidas correctoras que ó seu xuízo deban introducirse como consecuencia do informe presentado. Sen prexuízo dos supostos en que resulte obrigatorio conforme o previsto na normativa vixente, nos casos en que o organismo de conca presuma a existencia dun risco grave para o ambiente, someterá igualmente á consideración do órgano ambiental competente a conveniencia de inicia-lo procedemento de avaliación de impacto ambiental.»

Trixésimo cuarto. Modifícase a redacción do artigo 92, co seguinte contido:

«Artigo 92.

1. Para os efectos desta lei, consideraranse vertidos os que se realicen directa ou indirectamente nas augas continentais así como no resto do dominio público hidráulico, calquera que sexa o procedemento ou técnica utilizada. Queda prohibido con carácter xeral o vertido directo ou indirecto de augas e de produtos residuais susceptibles de contamina-las augas continentais ou calquera outro elemento do dominio público hidráulico, agás que se conte coa previa autorización administrativa.

2. A autorización de vertido terá como obxecto a consecución do bo estado ecolóxico das augas, de acordo coas normas de calidade, os obxectivos ambientais e as características de emisión e inmisión establecidas regulamentariamente en aplicación desta lei. Esas normas e obxectivos poderán ser concretados para cada conca polo respectivo plan hidrolóxico.

Polo bo estado ecolóxico das augas enténdese aquel que se determina a partir de indicadores de calidade biolóxica, físico-químicos e hidromorfolóxicos, inherentes ás condicións naturais de calquera ecosistema hídrico, na forma e cos criterios de avaliación que regulamentariamente se determinen.

3. Cando se outorgue unha autorización ou se modifiquen as súas condicións, poderán establecerse prazos e programas de redución da contaminación para a progresiva adecuación das características dos vertidos ós límites que nela se fixen.

4. A autorización de vertido non exime de calquera outra que sexa necesaria conforme a outras leis para a actividade ou instalación de que se trate.»

Trixésimo quinto. Modifícase a redacción do artigo 93, co seguinte contido:

«Artigo 93.

1. As autorizacións de vertidos establecerán as condicións en que deben realizarse, na forma que regulamentariamente se determine.

En todo caso, deberán especifica-las instalacións de depuración necesarias e os elementos de control de seu funcionamento, así como os límites cuantitativos e cualitativos que se impoñan á composición do efluente e o importe do canon de control do vertido definido no artigo 105.

2. As autorizacións de vertido terán un prazo máximo de vixencia de cinco anos, renovables sucesivamente sempre que cumpran as normas de calidade e obxectivos ambientais esixibles en cada momento. En caso contrario, poderán ser modificadas ou revogadas de acordo co disposto nos artigos 96 e 97.

3. Para efectos do outorgamento, renovación ou modificación das autorizacións de vertido, o solicitante acreditará ante a administración hidráulica competente, nos termos que regulamentariamente se establezan, a adecuación das instalacións de depuración e os elementos de control do seu funcionamento, ás normas e obxectivos de calidade das augas. Así mesmo, coa periodicidade e nos prazos que regulamentariamente se establezan, os titulares de autorizacións de vertido deberán acreditar ante a administración hidráulica as condicións en que verten.

Os datos que hai que acreditar ante a administración hidráulica conforme este número, poderán ser certificados polas entidades que se homologuen para tal efecto, conforme o que regulamentariamente se determine.

4. As solicitudes de autorizacións de vertido das entidades locais conterán, en todo caso, un plan de saneamento e control de vertidos a colectores municipais. As entidades locais estarán obrigadas a informa-la administración hidráulica sobre a existencia de vertidos nos colectores locais de substancias tóxicas e perigosas reguladas pola normativa sobre calidade das augas.»

Trixésimo sexto. Modifícase a redacción do artigo 96, co seguinte contido:

«Artigo 96.

1. O organismo de conca poderá revisa-las autorizacións de vertido nos seguintes casos:

a) Cando sobreveñan circunstancias que, de teren existido anteriormente, xustificarian a súa denegación ou o outorgamento en termos distintos.

b) Cando se produza unha mellora nas características do vertido e así o solicite o interesado.

c) Para adecualo vertido ás normas e obxectivos de calidade das augas que sexan aplicables en cada momento e, en particular, ás que para cada río, tramo de río, acuífero ou masa de auga dispoñan os plans hidrolóxicos de conca.

2. En casos excepcionais, por razóns de seca ou en situacións hidrolóxicas extremas os organismos de conca poderán modificar, con carácter xeral, as condicións de vertido co fin de garanti-los obxectivos de calidade.»

Trixésimo sétimo. Modifícase a redacción do artigo 97, co seguinte contido:

«Artigo 97.

1. Comprobada a existencia dun vertido non autorizado, ou que non cumpra as condicións da autorización, o organismo de conca realizará as seguintes actuacións:

a) Incoar un procedemento sancionador e de determinación do dano causado á calidade das augas.

b) Liquidará o canon de control de vertido, de conformidade co establecido no artigo 105.

2. Complementariamente, o organismo de conca poderá acorda-la iniciación dos seguintes procedementos:

a) De revogación da autorización de vertido, cando a houbese, para o caso de incumprimento dalgunha das súas condicións.

b) De autorización do vertido, se non a houbese, cando este sexa susceptible de legalización.

c) De declaración de caducidade da concesión de augas nos casos especialmente cualificados de incumprimento das condicións ou de inexistencia de autorización, dos que resulten danos moi graves no dominio público hidráulico.

3. As revogacións e declaracións de caducidade acordadas conforme o número anterior non darán dereito a indemnización.»

Trixésimo oitavo. Modifícase a redacción do artigo 101, co seguinte contido:

«Artigo 101.

1. O Goberno establecerá as condicións básicas para a reutilización das augas, precisando a calidade esixible ás augas depuradas segundo os usos previstos.

2. A reutilización das augas procedentes dun aproveitamento requirirá concesión administrativa como norma xeral. Sen embargo, no caso de que a reutilización fose solicitada polo titular dunha autorización de vertido de augas xa depuradas, requirirase soamente unha autorización administrativa, na cal se establecerán as condicións necesarias complementarias das recollidas na previa autorización de vertido.

3. Calquera persoa física ou xurídica que obtivese unha concesión de reutilización de augas poderá subrogarse por vía contractual co titular da autorización de vertido daquelas augas, na dita titularidade, con asunción das obrigas que esta leve consigo, incluídas a depuración e a satisfacción do canon de control de vertido. Estes contratos deberán ser autorizados polo correspondente organismo de conca, para os efectos do cambio de titular da

autorización de vertido. No caso de que a concesión se outorgase respecto das augas efluentes dunha planta de depuración, as relacións entre o titular desta e o daquela concesión serán reguladas igualmente mediante un contrato que deberá ser autorizado polo correspondente organismo de conca.

4. As persoas físicas ou xurídicas que asuman as obrigas a que se refire o número anterior, poderán solicitar a modificación da autorización de vertido previamente existente, co fin de adaptala ás novas condicións de vertido. Para a súa revisión terase en consideración o volume e a calidade do efluente que se verta ó dominio público hidráulico trala reutilización.

5. En todo caso, o vertido final das augas reutilizadas acomodase ó previsto nesta lei.»

Trixésimo noveno. Dáselle nova redacción ó número 4 do artigo 103, co seguinte teor:

«4. Os organismos de conca e a Administración ambiental competente coordinarán as súas actuacións para a conservación, a protección eficaz, a xestión sostible e a recuperación das zonas húmidas, especialmente de aquelas que posúan un interese natural ou paisaxístico.»

Cuadraxésimo. Modifícase a redacción do artigo 104, co seguinte contido:

«Artigo 104.

1. A ocupación, utilización ou aproveitamento dos bens do dominio público hidráulico incluídos nas alíneas b) e c) do artigo 2 da presente lei, que requiran concesión ou autorización administrativa, xerarán o pagamento a favor do organismo de conca competente dunha taxa denominada canon de utilización de bens do dominio público hidráulico, destinada á protección e mellora do dito dominio. Os concesionarios de augas estarán exentos do pagamento do canon pola ocupación ou utilización dos terreos de dominio público necesarios para levar a cabo a concesión.

2. O dereito á percepción da taxa producirase co outorgamento inicial e o mantemento anual da concesión ou autorización e será esixible na contía que corresponda e nos prazos que se sinalen nas condicións da dita concesión ou autorización.

3. Serán suxeitos pasivos do canon os concesionarios ou persoas autorizadas ou, se é o caso, os que se subroguen en lugar daqueles.

4. A base impositiva da exacción será determinada polo organismo de conca segundo os seguintes supostos:

a) No caso de ocupación de terreos do dominio público hidráulico, polo valor do terreo ocupado tomando como referencia o valor de mercado dos terreos contiguos.

b) No caso de utilización do dominio público hidráulico, polo valor da dita utilización ou do beneficio obtido con ela.

c) No caso de aproveitamento de bens do dominio público hidráulico, polo valor dos materiais consumidos ou a utilidade que reporte o dito aproveitamento.

5. O tipo de gravame anual será do 5 por 100 nos supostos previstos nas letras a) e b) do número anterior, e do 100 por 100 no suposto da letra c), que se aplicarán sobre o valor da base impositiva resultante en cada caso.

6. No suposto de concas intercomunitarias, este canon será recadado polo organismo de conca

ou ben pola Administración tributaria do Estado, en virtude de convenio con aquel. Neste segundo caso, a Axencia Estatal de Administración Tributaria recibirá do organismo de conca os datos e censos pertinentes que faciliten a súa xestión, e informará periodicamente a este na forma que se determine por vía regulamentaria. O canon recadado será posto á disposición do organismo de conca correspondente.»

Cuadraxésimo primeiro. Modifícase a redacción do artigo 105, co seguinte contido:

«Artigo 105.

1. Os vertidos ó dominio público hidráulico estarán gravados cunha taxa destinada ó estudio, control, protección e mellora do medio receptor de cada conca hidrográfica, que se denominará canon de control de vertidos.

2. Serán suxeitos pasivos do canon de control de vertidos, os que leven a cabo o vertido.

3. O importe do canon de control de vertidos será o produto do volume de vertido autorizado polo prezo unitario de control de vertido. Este prezo unitario calcularase multiplicando o prezo básico por metro cúbico por un coeficiente de maioración ou minoración, que se establecerá regulamentariamente en función da natureza, características e grao de contaminación do vertido, así como pola maior calidade ambiental do medio físico en que se verte.

O prezo básico por metro cúbico fíxase en 2 pesetas/metro cúbico para a auga residual urbana e en 5 pesetas/metro cúbico para a auga residual industrial. Estes prezos básicos poderán revisarse periodicamente nas leis de orzamentos xerais do Estado.

O coeficiente de maioración do prezo básico non poderá ser superior a 4.

4. O canon de control de vertidos producirá o dereito de percepción o 31 de decembro, coincidindo o período impositivo cun ano natural, excepto o exercicio en que se produza a autorización do vertido ou o seu cesamento; neste caso calcularase o canon proporcionalmente ó número de días de vixencia da autorización en relación co total do ano. Durante o primeiro trimestre de cada ano natural, deberá liquidarse o canon correspondente ó ano anterior.

5. No suposto de concas intercomunitarias este canon será recadado polo organismo de conca ou ben pola Administración tributaria do Estado, en virtude de convenio con aquel. Neste segundo caso a Axencia Estatal de Administración Tributaria recibirá do organismo de conca os datos e censos pertinentes que faciliten a súa xestión, e informará periodicamente a este na forma que se determine por vía regulamentaria. O canon recadado será posto á disposición do organismo de conca correspondente.

6. Cando se comprobe a existencia dun vertido e o seu responsable careza da autorización administrativa a que se refire o artigo 92, con independencia da sanción que corresponda, o organismo de conca liquidará o canon de control de vertidos polos exercicios non prescritos, calculando o seu importe por procedementos de estimación indirecta conforme o que regulamentariamente se estableza.

7. O canon de control de vertidos será independente dos canons ou taxas que poidan establecer as comunidades autónomas ou corporacións locais para financiar as obras de saneamento e depuración.»

Cuadraxésimo segundo. Modifícanse os números 1, 2 e 5 do artigo 106 e créanse os novos números 6 e 7, que terán a seguinte redacción:

«1. Os beneficiados polas obras de regulación das augas superficiais ou subterráneas, financiadas total ou parcialmente con cargo ó Estado, satisfarán un canon de regulación destinado a compensar os custos do investimento que soporte a Administración estatal e atender os gastos de explotación e conservación de tales obras.

2. Os beneficiados por outras obras hidráulicas específicas financiadas total ou parcialmente polo Estado, incluídas as de corrección da deterioración do dominio público hidráulico derivado da súa utilización, satisfarán pola dispoñibilidade ou uso da auga unha exacción denominada "tarifa de utilización da auga", destinada a compensar os custos de investimento que soporte a Administración estatal e a atender os gastos de explotación e conservación de tales obras.»

«5. No suposto de concas intercomunitarias, as exaccións previstas neste artigo serán xestionadas e recadadas polo organismo de conca ou ben pola Administración tributaria do Estado, en virtude de convenio con aquel. Neste segundo caso a Axencia Estatal de Administración Tributaria recibirá do organismo de conca os datos e censos pertinentes que faciliten a súa xestión, e informará periodicamente a este na forma que se determine por vía regulamentaria. O canon recadado será posto á disposición do organismo de conca correspondente.

6. O organismo liquidador dos canons e exaccións introducirá un factor corrector do importe que se vaia satisfacer, segundo o beneficiado pola obra hidráulica consuma en cantidades superiores ou inferiores ás dotacións de referencia fixadas nos plans hidrolóxicos de conca ou, se é o caso, na normativa que regule a respectiva planificación sectorial, en especial en materia de regadíos ou outros usos agrarios. Este factor corrector consistirá nun coeficiente que se aplicará sobre a liquidación, que non poderá ser superior a 2 nin inferior a 0,5, conforme as regras que se determinen regulamentariamente.

7. O organismo de conca aprobará e emitirá as liquidacións reguladas neste artigo no exercicio ó que correspondan.»

Cuadraxésimo terceiro. Engádeselle o número 3 ó artigo 107, co seguinte contido:

«3. O pagamento das exaccións previstas nesta lei, cando os obrigados a iso estean agrupados nunha comunidade de usuarios ou organización representativa deles, poderase realizar a través de tales comunidades ou entidades, que quedan facultadas para tal fin para levar a cabo a recadación correspondente, nos termos que se establezan regulamentariamente.»

Cuadraxésimo cuarto. Modifícase a alínea a) e créase a alínea h) do artigo 108, que terán os seguintes contidos:

«a) As accións que causen danos ós bens de dominio público hidráulico e ás obras hidráulicas.»

«h) A apertura de pozos e a instalación neles de instrumentos para a extracción de augas subterráneas sen dispor previamente de concesión ou autorización do organismo de conca para a extracción das augas.»

Cuadraxésimo quinto. Modifícase o número 2 do artigo 109, co seguinte contido:

«2. A sanción das infraccións leves e menos graves corresponderal ó organismo de conca. En relación coas primeiras establecerase regulamentariamente un procedemento abreviado e sumario, respectando os principios establecidos no capítulo II do título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común. Será competencia do ministro de Medio Ambiente a sanción das infraccións graves e quedará reservada ó Consello de Ministros a imposición de multas por infraccións moi graves.»

Cuadraxésimo sexto. Engádeselle o número 2 ó artigo 111, co seguinte contido:

«2. Para garanti-la eficacia da resolución final que puidese recaer, poderán adoptarse, con carácter provisional, as medidas cautelares que resulten necesarias para evita-la continuación da actividade infractora, como a selaxe de instalacións, aparellos, equipos e pozos e o cesamento de actividades.»

Cuadraxésimo sétimo. Créase un novo título VIII, coa rúbrica «Das obras hidráulicas», composto polos artigos 114 ó 120, que terán os seguintes contidos:

«Artigo 114.

Para os efectos desta lei, enténdese por obra hidráulica a construción de bens que teñan natureza inmoble destinada á captación, extracción, desalga, almacenamento, regulación, conducción, control e aproveitamento das augas, así como o saneamento, depuración, tratamento e reutilización das aproveitadas e as que teñan como obxecto a recarga artificial de acuíferos, a actuación sobre leitos, corrección do réxime de correntes e a protección fronte a avenidas, tales como presas, encoros, canais de quenllas, azudes, conduccións, e depósitos de abastecemento a poboacións, instalacións de desalga, captación e bombeo, rede de sumidoiros, colectores de augas pluviais e residuais, instalacións de saneamento, depuración e tratamento, estacións de aforo, piezómetros, redes de control de calidade, diques e obras de canalización e defensa contra avenidas, así como aquelas actuacións necesarias para a protección do dominio público hidráulico.

Artigo 115.

1. As obras hidráulicas poden ser de titularidade pública ou privada.

Non poderá iniciarse a construción dunha obra hidráulica que comporte a concesión de novos usos da auga, sen que previamente se obteña ou declare a correspondente concesión, autorización ou reserva dominiais, salvo no caso de declaración de emerxencia ou de situacións hidrolóxicas extremas.

As obras hidráulicas vinculadas a aproveitamentos enerxéticos resultarlles igualmente de aplicación o previsto na Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico.

2. Son obras hidráulicas públicas as destinadas a garanti-la protección, control e aproveitamento

das augas continentais e do dominio público hidráulico e que sexan competencia da Administración xeral do Estado, das confederacións hidrográficas, das comunidades autónomas e das entidades locais.

3. Son competencia da Administración xeral do Estado as obras hidráulicas de interese xeral. A xestión destas obras poderá ser realizada directamente polos órganos competentes do Ministerio de Medio Ambiente ou a través das confederacións hidrográficas. tamén poderán xestionar-la construción e explotación destas obras, as comunidades autónomas en virtude de convenio específico ou encomenda de xestión.

4. Son competencia das confederacións hidrográficas as obras hidráulicas realizadas con cargo ós seus fondos propios, no ámbito das competencias da Administración xeral do Estado.

5. O resto das obras hidráulicas públicas son de competencia das comunidades autónomas e das entidades locais, de acordo co que dispoñan os seus respectivos estatutos de autonomía e as súas leis de desenvolvemento e a lexislación de réxime local.

6. A Administración xeral do Estado, as confederacións hidrográficas, as comunidades autónomas e as entidades locais poderán subscribir convenios para a realización e financiamento conxunto de obras hidráulicas da súa competencia.

7. O Ministerio de Medio Ambiente e as confederacións hidrográficas, no ámbito das súas competencias, poderán encomendarlles ás comunidades de usuarios, ás comunidades xerais ou xuntas centrais de usuarios, a explotación e o mantemento das obras hidráulicas que lles afecten. Para tal efecto, subscribírase un convenio entre a Administración e as comunidades ou xuntas centrais de usuarios no que se determinarán as condicións da encomenda de xestión e, en particular, o seu réxime económico-financiero.

Así mesmo, as comunidades de usuarios e as xuntas centrais de usuarios poderán ser beneficiarios directos, sen concorrencia, de concesións de construción e/ou explotación das obras hidráulicas que lles afecten. Un convenio específico entre a Administración xeral do Estado e os usuarios, regulará cada obra e fixará, se é o caso, as axudas públicas asociadas a cada operación.

8. Para os efectos previstos na letra a) do número 3 do artigo 106, terán a consideración de gastos de funcionamento e conservación as cantidades que se obriguen a satisfacer a Administración xeral do Estado ou as confederacións hidrográficas, en virtude de convenio subscrito cun terceiro a quen se atribúe a xestión da construción e/o explotación dunha obra hidráulica de interese xeral, ou sexa concesionario delas.

Artigo 116.

1. As obras hidráulicas de interese xeral e as obras e actuacións hidráulicas de ámbito supramunicipal, incluídas na planificación hidrolóxica, e que non esgoten a súa funcionalidade no termo municipal onde se localicen, non estarán suxeitas a licenza nin a calquera acto de control preventivo municipal ós que se refire a letra b) do número 1 do artigo 84 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local.

2. Os órganos urbanísticos competentes non poderán suspender-la execución das obras ás que se refire o parágrafo primeiro do número anterior, sempre que se cumprise o trámite de informe pre-

vio, estea debidamente aprobado o proxecto técnico polo órgano competente, as obras se axusten ó dito proxecto ou ás súas modificacións e se fíxese a comunicación a que se refire o número seguinte.

3. O Ministerio de Medio Ambiente deberá comunicarlles ás entidades locais afectadas a aprobación dos proxectos das obras públicas hidráulicas a que se refire o número 1, co fin de que se inicie, se é o caso, o procedemento de modificación do planeamento urbanístico municipal para adaptalo á implantación das novas infraestructuras ou instalacións, de acordo coa lexislación urbanística que resulte aplicable en función da localización da obra.

Artigo 117.

1. A Administración xeral do Estado, as confederacións hidrográficas, as comunidades autónomas e as entidades locais teñen os deberes de recíproca coordinación das súas competencias concurrentes sobre o medio hídrico con incidencia no modelo de ordenación territorial, na dispoñibilidade, calidade e protección de augas e, en xeral, do dominio público hidráulico, así como os deberes de información e colaboración mutua en relación coas iniciativas ou proxectos que promovan.

2. A coordinación e cooperación á que se refire o número anterior efectuarase a través dos procedementos establecidos na Lei 12/1983, do 14 de outubro, do proceso autonómico; na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local, e na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, así como dos específicos que se previsen nos convenios celebrados entre as administracións afectadas.

3. Respecto das concas intercomunitarias, a aprobación, modificación ou revisión dos instrumentos de ordenación territorial e planificación urbanística que afecten directamente ós terreos previstos para os proxectos, obras e infraestructuras hidráulicas de interese xeral recollidos nos plans hidrolóxicos de conca ou no Plan Hidrolóxico Nacional, requirirán, antes da súa aprobación inicial, o informe vinculante do Ministerio de Medio Ambiente, que tratará en exclusiva sobre a relación entre tales obras e a protección e utilización do dominio público hidráulico e sen prexuízo do que prevexan outras leis aplicables por razóns sectoriais ou ambientais. Este informe entenderase positivo se non se emite e notifica no prazo de dous meses.

4. Os terreos reservados nos plans hidrolóxicos para a realización de obras hidráulicas de interese xeral, así como os que sexan estrictamente necesarios para a súa posible ampliación, terán a clasificación e cualificación que resulte da lexislación urbanística aplicable e sexa adecuada para garantir e preservar a funcionalidade das ditas obras, a protección do dominio público hidráulico e a súa compatibilidade cos usos da auga e as demandas ambientais. Os instrumentos xerais de ordenación e planeamento urbanístico deberán recolle-la dita clasificación e cualificación.

Artigo 118.

Os proxectos de obras hidráulicas de interese xeral someteranse ó procedemento de avaliación de impacto ambiental nos casos establecidos na lexislación de avaliación de impacto ambiental.

Artigo 119.

1. A aprobación dos proxectos de obras hidráulicas de interese xeral levará implícita a declaración

de utilidade pública e a necesidade de ocupación dos bens e adquisición de dereitos, para os fins de expropiación forzosa e ocupación temporal, de acordo co disposto na lexislación correspondente.

2. A declaración de utilidade pública e necesidade de ocupación referirase tamén ós bens e dereitos comprendidos no trazado no terreo do proxecto e nas modificacións de obras que poidan aprobarse posteriormente.

3. A proposta de declaración de urxencia para a ocupación de bens e dereitos afectados por obras hidráulicas de interese xeral corresponderalle ó órgano competente do Ministerio de Medio Ambiente.

4. Cando a realización dunha obra hidráulica de interese xeral afecte de forma singular o equilibrio socioeconómico do termo municipal en que se sitúe, elaborárase e executará un proxecto de restitución territorial para compensar tal afección.

Artigo 120.

1. A iniciativa para a declaración dunha obra hidráulica como de interese xeral, conforme os números 2 e 3 do artigo 44 desta lei, corresponderalle ó Ministerio de Medio Ambiente, de oficio ou por instancia de quen tivese interese niso, sen prexuízo do disposto nas letras a) e b) do número 3 do artigo 44. Poderán instar a iniciación do expediente de declaración dunha obra hidráulica como de interese xeral, no ámbito das súas competencias:

- a) O resto dos departamentos ministeriais da Administración xeral do Estado.
- b) As comunidades autónomas e as entidades locais.
- c) As comunidades de usuarios ou organizacións representativas deles.

En todo caso, serán oídas no correspondente expediente as comunidades autónomas e entidades locais afectadas.

2. Cando se trate de obras hidráulicas que teñan como finalidade principal os regadíos ou outros usos agrarios, o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación informará preceptivamente sobre as materias propias da súa competencia, en especial sobre a adecuación do proxecto ó establecido na planificación nacional de regadíos vixente.

3. Para declarar unha obra hidráulica de interese xeral, deberá ponderarse a adecuación do proxecto ás esixencias ambientais, tendo especialmente en conta a compatibilidade dos usos posibles e o mantemento da calidade das augas.

4. O expediente de declaración dunha obra hidráulica como de interese xeral deberá incluír unha proposta de financiamento da construción e explotación da obra, así como un estudio sobre os canons e tarifas que deberán satisfacer os beneficiarios. Para estes efectos, o dito expediente será informado polo Ministerio de Economía e Facenda.»

Cuadraxésimo oitavo. O texto da disposición adicional terceira convértese no número 1, e engádese un novo número 2, polo que a citada disposición adicional terá a seguinte redacción:

«1. Esta lei non producirá efectos derogatorios respecto da lexislación que actualmente se aplica no territorio da Comunidade Autónoma de Canarias, que subsistirá mentres esta non dicte outras normas. A partir da entrada en vigor desta lei, os artigos que definen o dominio público estatal e aqueles que supoñan unha modificación ou derogación das disposicións contidas no Código Civil,

serán de aplicación en Canarias, de acordo coa singularidade que lle confire o seu dereito especial.

2. As actuacións en obras de interese xeral en Canarias comprenderán a desalga, reutilización ou calquera outro tipo de obra hidráulica, que pola súa dimensión ou interese público ou social, supoña unha iniciativa esencial para o mantemento de adecuados niveis de dispoñibilidade da auga nas diferentes illas. As ditas actuacións serán propostas pola Administración da Comunidade Autónoma e a súa execución convida coa Administración xeral do Estado.»

Cuadraxésimo noveno. Agrégase unha nova disposición adicional oitava coa seguinte redacción:

«Disposición adicional oitava. *Prazos en expedientes sobre dominio público hidráulico.*

Para os efectos previstos no artigo 42.2 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, na redacción dada a este pola Lei 4/1999, de modificación da anterior, os prazos para resolver e notificar a resolución nos procedementos regulados nesta lei, serán os seguintes:

1. Procedementos relativos a concesións do dominio público hidráulico, excepto os previstos no artigo 61 bis, dezaioito meses.
2. Procedementos de autorización de usos do dominio público hidráulico, seis meses.
3. Procedementos sancionadores e outras actuacións referentes ó dominio público hidráulico, un ano.»

Disposición adicional primeira. *Medidas complementarias derivadas do período de seca comprendido entre 1992 e 1995.*

1. Indemnizase na contía das cotas e recargas xeradas da tarifa de utilización da auga e do canon de regulación correspondentes ó exercicio de 1995 e anteriores, ós titulares de explotacións agrarias que tivesen que satisfacer os citados canons e tarifas, diferidos en virtude do artigo 6 do Real decreto lei 3/1992, do 22 de maio; do artigo 3.3 do Real decreto lei 8/1993, do 21 de maio; do artigo 1 do Real decreto lei 2/1994, do 4 de xaneiro; do artigo 3.1 do Real decreto lei 6/1994, do 27 de maio; e, do artigo 3.1 da Lei 8/1996, do 15 de xaneiro, pola que se adoptan medidas urxentes para reparar os efectos producidos pola seca.

2. As explotacións agrarias de regadíos beneficiarias das indemnizacións establecidas no número anterior, serán as incluídas nos ámbitos territoriais afectados pola seca, nas que se producen reducións de máis de 50 por 100 nas dotacións de auga habitualmente dispoñibles para os regadíos, segundo o establecido nas disposicións legais citadas e nas normas dictadas no seu desenvolvemento.

Disposición adicional segunda. *Acuíferos sobreexplotados.*

1. Nos acuíferos declarados sobreexplotados ou en risco de estalo, poderanse outorgar concesións de augas subterráneas que permitan a extracción do recurso só en circunstancias de seca previamente constatadas pola xunta de goberno do organismo de conca e de acordo co plan de ordenación para a recuperación do acuífero.

2. Os dereitos de aproveitamento do artigo 52.2 e os dereitos sobre augas privadas a que se refire a disposición transitoria terceira da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, estarán suxeitos ás restricións

derivadas do plan de ordenación para a recuperación do acuífero ou ás limitacións que, se é o caso, se establezan en aplicación do artigo 56, nos mesmos termos previstos para os concesionarios de augas, sen dereito a indemnización.

Disposición adicional terceira. *Ministerio de Medio Ambiente.*

Tódalas referencias que se conteñen na Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, ó Ministerio de Obras Públicas e Urbanismo, han de se entender realizadas ó Ministerio de Medio Ambiente.

Disposición adicional cuarta. *Obras de mellora de infraestructura hidráulica do delta do Ebro.*

Unha vez finalizado o plan de obras de mellora de infraestructura hidráulica do delta do Ebro, sen prexuízo das competencias da Administración hidráulica do Estado, a Administración hidráulica de Cataluña, na parte da conca do Ebro situada no territorio da dita Comunidade Autónoma, executará as obras que permitan un mellor aproveitamento dos seus recursos previstos na Lei 18/1981, do 1 de xullo, de actuacións en materia de augas en Tarragona, con cargo á porcentaxe do canon ingresado que se determine de forma definitiva no Plan Hidrolóxico Nacional.

Disposición transitoria única. *Canon de control de vertidos.*

1. O canon de control de vertidos entrará en vigor o 1 de xaneiro do ano 2001. Ata a referida data permanecerá vixente o canon de vertido establecido no artigo 105 da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas.

2. O previsto no número 5 do artigo 105 para xestión e recadación do canon de control de vertido nas concas intercomunitarias será de aplicación ás concas intracomunitarias sen traspaso de competencias.

Disposición derradeira primeira.

O Goberno e o ministro de Medio Ambiente, no ámbito das súas respectivas competencias, poderán dictar as normas regulamentarias que requira o desenvolvemento e aplicación da presente lei.

Disposición derradeira segunda.

No prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei, o Goberno dictará un real decreto legislativo no que se refuda e adapte a normativa legal en materia de augas existente.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de decembro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ